

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 4C/4/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511216862
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2511216862.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Tomáš Kušník, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovaným: 1/ U. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., 2/ L. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., o zaplatenie 2.679,60 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovaným 1/a 2/ sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 23.12.2011 domáhal uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ (ďalej len ako „žalovaní“) zaplatiť mu sumu 2.679,60 eura spolu s úrokom z omeškania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.02.2008 medzi postupcom VOLKSBANK Slovensko, a.s., so sídlom Vysoká 9, 810 00 Bratislava, IČO: 17321123 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Ďalej poukázal na uzatvorenie Zmluvy č. XXXXXX zo dňa 02.02.2006 medzi postupcom a žalovaným, na základe ktorej VOLKSBANK Slovensko, a.s. poskytla peňažné prostriedky. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 2.734,17 €, ktorá pozostáva z istiny 2.678,64 €, úroku 14,80 € a úroku z omeškania 40,73 €. Jednotlivé položky žalobca špecifikoval podaním zo dňa 12.01.2015.

2. Žalovaní sa k žalobe písomne nevyjadrili.

3. Súd výzvou zo dňa 02.07.2015 vyzval žalobcu na predloženie dokladu (v súvislosti s jeho aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu) preukazujúceho doručenie výzvy (§ 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2008) zo strany banky žalovaným. Na výzvu súdu reagoval žalobca písomným podaním zo dňa 27.07.2015, v ktorom v súvislosti s jeho aktívnou vecnou legitimáciou poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky, ktorá bez ďalšieho zakladá jeho aktívnu vecnú legitimáciu (poukazujúc na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 210/01). Podľa žalobcu ust. § 92 ods. 8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky, keď účelom tohto ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky, s nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. Žalobca v konaní predložil výzvu právneho predchodcu zo dňa 03.08.2007, argumentujúc, že ňou je preukázané to že žalovaní boli v mene banky vyzvaní na úhradu dlžnej sumy a zároveň boli v omeškani nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

4. Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie, vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného 1/, ako i listinami: zmluvou o spotrebnom úvere, zmluvou o ručení, vyhlásením mimoriadnej splatnosti pohľadávok, zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávok, výpisom z účtu, výzvou na zaplatenie zo dňa 03.08.2007 a zistil tento skutkový stav veci:

5. Dňa 02.02.2006 bola medzi spoločnosťou : L'UDOVÁ BANKA, a.s., IČO: 17 321 123 ako veriteľom a žalovaným 1/ ako dlžníkom uzatvorená zmluva o spotrebnom úvere č. XXXXXX (ďalej len ako „úver“). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebného úveru vo výške 100.000,-Sk. Úver bol zabezpečený okrem iného aj Zmluvou o ručení č. XXXXXX/XX zo dňa 02.02.2006, kde postavenie ručiteľa mala žalovaná 2/.

6. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 28.03.2008 vyplýva, že jej obsahom bolo oznámenie pre žalovaných 1/ a 2/ o postúpení pohľadávky vo výške 83.414,48 Sk s príslušenstvom zo spotrebného úveru (pozn. súdu -bez číselného, prípadne iného nezameniteľného identifikovania) na žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.02.2008. Obsah oznámenia bol v súlade s predloženou fotokópiou Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.02.2008 uzatvorenou medzi žalobcom a spoločnosťou VOLKSBANK, a.s., IČO: 17 321 123, z prílohy ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia mala byť pohľadávka zo spotrebného úveru č. XXXXXX.

7. Obsahom písomnosti zo dňa 08.02.2008 bolo oznámenie spoločnosti VOLKSBANK, a.s., IČO: 17 321 123 (pozn. súdu - zmena obchodného mena veriteľa) adresované žalovanému 1/ o tom, že z dôvodu neodstránenia porušenia podmienok, v dôsledku ktorých je v omeškaní so splácaním svojich záväzkov vzniknutých na základe zmlúv uzatvorených s L'UDOVOU BANKOU, a.s. (ďalej ako „banka“), banka týmto v zmysle zmlúv, resp. Všeobecných obchodných podmienok vyhlasuje mimoriadnu splatnosť všetkých pohľadávok, a to dňom 12.02.2008 vrátane. Písomnosť neobsahovala žiadnu číselnú, dátumovú, prípadne inú (nezameniteľnú) identifikáciu zmlúv, resp. pohľadávok, ktorých vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo obsahom oznámenia.

8. Obsahom pokusu o zmier zo dňa 16.11.2011 bola výzva žalobcu žalovaným na úradu dlžnej sumy 4.069,68 eura.

9. Obsahom písomnosti - výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky v omeškaní zo dňa 03.08.2007 bolo oznámenie spoločnosti VOLKSBANK, a.s., IČO: 17 321 123 adresované žalovanému 1/ o tom, že eviduje voči nemu dlh zo Zmluvy o spotrebnom úvere č. XXXXXX zo dňa 2.2.2006 vo výške 4.235,-Sk. Súčasťou bola výzva na úhradu tejto sumy do 20.08.2007. Dôkaz o zaslaní, resp. doručení tejto písomnosti žalovanému 1/ súdu predložený nebol žiadny.

10. Zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že v prípade omeškania dlžníka v rozsahu viac ako rok, nie je potrebné preukazovať zasielanie výzvy pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 zákona o bankách. Za účelom doplnenia tejto právnej argumentácie (identifikáciou rozhodnutia NS SR) požiadal o odročenie pojednávania. Súd vyhodnotil žiadosť o odročenie a dospel k záveru, že (dôležitý) dôvod na odročenie daný nie je, preto vo veci samej aj rozhodol.

11. Z výsluch žalovaného 1/ vyplýva, že mu bolo doručené oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, žiadna iná výzva mu nebola doručená zo strany banky.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.08.2008, t.j. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len ako „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením

pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

15. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. Súd žalobu považoval za nedôvodnú pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu nesplnenia podmienok ustanovených § 92 ods. 7 zákona o bankách, určujúcim podmienky pre platné postúpenia pohľadávky banky vo forme peňažnej pohľadávky. Súdna prax už v tejto otázke platného postúpenia pohľadávky banky voči tretiemu nebankovému subjektu zaujala ustálený názor, že pokiaľ žalobca ako subjekt odlišný od banky nepreukáže splnenie podmienok § 92 ods.7 zákona o bankách, znamená to, že pohľadávka voči žalovanému nebola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie (napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/315/2016 z 25.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/722/2015 z 10.08.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/151/2016 z 23.08.2016 a iné). K danej problematike (otázke platného postúpenia v zmysle § 92 ods. 7, resp. ods. 8 v znení zákona č. 483/2001 Z.z. od 1.1.2009) už existuje aj ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít, ktorými sú rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo/1472017 zo dňa 24.04.2018 a sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018, v súlade s ktorými bol aj daný spor súdom rozhodnutý.

18. Uvedené ustanovenie § 92 ods. 7 zákona o bankách súvisí s otázkou aktívnej vecnej legitímácie (žalobcu v tomto spore). Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide. Žalobca v tomto konaní podľa súdu nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre postúpenie žalovanej pohľadávky pôvodného veriteľa (ako banky, čo nebolo sporným) voči žalovaným v zmysle § 92 ods. 7 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, teda nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Žalobca s poukazom na ust. § 92 ods. 7 zákona o bankách nepreukázal, že by boli žalovaní (žalovaný 1/ ako klient) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, napriek písomnej výzve banky. Omeškania žalovaného (no len do sumy 4.235,-Sk) malo vyplývať z písomnosti zo dňa 03.08.2007, avšak žalobca nepreukázal jej doručenie žalovaným, čo je podstatnou skutočnosťou na prijatie záveru o omeškaní dlžníka. Doručenie takejto výzvy nebolo preukázané ani výsluchom žalovaného 1/, ktorý potvrdil len doručenie písomnosti o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (pozn. súdu - zo dňa 08.02.2008). Uvedenú listinu zo dňa 08.02.2008 však súd nepovažuje za spôsobilú vyvolať účinky v nej uvedené, t.j. vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, nakoľko je podľa názoru súdu neurčitá, a teda absolútne neplatná (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Uvedená listina síce bola doručená žalovanému, no nemožno jej pripísať účinok vyvolania mimoriadnej splatnosti, nakoľko nie je v nej jednoznačne (resp. žiadnym spôsobom) uvedené, vo vzťahu k akým pohľadávkam, alebo zmluvám sa tento právny úkon veriteľa vzťahuje. Vyhlásenie „všetkých“ pohľadávok za splatné nie je podľa súdu v súlade s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa súdu musí takýto právny úkon obsahovať označenie

pohľadávky (musí byť určitý), vo vzťahu ku ktorej sa vyhlasuje mimoriadna splatnosť. Preto nemožno na písomnosť zo dňa 08.02.2008 v zmysle § 92 ods. 7 zákona o bankách účinne prihladať ako na kvalifikovanú písomnú výzvu banky. Čo sa týka písomnosti zo dňa 03.08.2007, nebol vo vzťahu k nej preukázané omeškanie žalovaného nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením pohľadávky (navyše vo výške 4.235,-Sk a nie žalovanej sumy 2.679,90 €), keďže nebolo preukázané jej doručenie, resp. ani len zaslanie žalovaným. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 29.02.2008 je preto podľa súdu z týchto dôvodov neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ, a to pre jej rozpor so zákonom (§ 92 ods. 7 zákona o bankách). Podmienky podľa § 92 ods. 7 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie. Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Z uvedených dôvodov súd výrokom I. žalobu proti žalovaným zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

19. Čo sa týka právnej argumentácie zo strany žalobcu v tom smere, že dlžník bol v omeškaní po dobu viac ako jedného roka, a teda nie je potrebné preukazovať zaslanie výzvy pred postúpením podľa § 92 zákona o bankách, súd je toho názoru, že uvedený právny názor nie je v súlade s § 92 ods. 7 zákona o bankách, nakoľko ustanovenie druhej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách „... o neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.“ sa nevzťahuje z hľadiska výkladového k vete prvej citovaného ustanovenia zákona, ale k vete druhej citovaného zákona.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalovaným 1/a 2/ náhradu trov konania nepriznal, pričom postupoval v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s Čl. 17 CSP. Žalovaní 1/a 2/ by mali voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko boli v tomto konaní v celom rozsahu úspešní, avšak vzhľadom na to, že im žiadne preukázateľné trovy v tomto konaní nevznikli, súd prvej inštancie rozhodol, že im náhradu trov konania nepriznáva. V opačnom prípade, t.j. v prípade priznania nároku na náhradu trov konania by napokon súd musel rozhodnúť o výške tejto náhrady, no tá by bola v sume 0,-€, čo možno považovať za nevhodné (Čl. 17 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Piešťany, v troch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.